

מתפרק. מalgo נבראו שמים הארץ ושמם. ואלו ספרה ראשונה, שהיא כתיר עליון. (משל ט) בכל מקום עניין ה' צפות רעים וטוביים. הן מסעות לשם אחד אותן ו' שעשה פמה אחותו הארץ מקרים. (ראה צור למלחה)

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בלוז הארץ בגען. רבי אבא אמר, לו זו ירושלים העלונה, ששרה שכינה בתוכה. אמר יעקב העלון למטה,תן לי ברכה שהוא רוצה, להרבות אחכם אני, ולחת את הארץ לבנייכם. לו זו ירושלים העלונה, הקדוש ברוך הוא, נמן השר שהי ברכה זו על ידו הארץ קדש, אבל מחוץ לארץ אחרית לא תהיה ברכה.

רבי אלעזר פתח ואמר, (משל ט) מבורך רעהו בקהל גדול בפרק תשפיכם קלה מהשכינה לו. הקדוש ברוך הוא קרא לישראל אחיהם ורעים. איזו ברכה נמן להם? שיחיו עם זה תחזר מחת ידו, ולהיות עליהם שומר.

אשרי חילקו של העם הטהור הנה שהוא עליים, שנקראים בעלונים בניהם חביבים יותר מהעלונים. כתוב (דברים י) בניהם אף לה, מהו הכל בש سبيل זה. מה הוא? בשבייל שהשתלטם השם בחותם שליהם, שעם מהולמים.

בא ראה, בפניו האדם שמו של מי ברכתה יהיה יהו לון, מאוי ברכתה יהו נטיר.

ובאה חולק hone דהאי עמא דכיא, דהיא עליהן, דאקרי בעלהה בניהם חביבים יתר מעלהה, כתיב, (דברים י) בניהם אהם לה, מאוי כלא בידיל דא. מאוי היא, בידיל דאשטלים שמא בחותמא דלהון, דאינו גזירין. פא חזי, בגין דאינשא שמא דקדשא בריך הוא, וחסרא יוד מגיה,

אתפרש תריין אלין בריך הוא דbatchonthon סיעאן יד בעלה ה', תריין לאב מניניהון מתפרש. מאלין אתריאו שמיא וארעא ודקמיה. ואינו ספירה קדמאה, דהיא כתרא עלהה. (משל ט) בכל מקום עניין ה' צפות רעים וטוביים. הם מסיעון לשמא חד ו'

דעתך כמה אתווון בארעא דמצרים.

מצד ימין העיגול
ירוד לואיז לד' ייד לוי
דלית ד' לד' ליל לית
שרי
עלון העיגול
ויז לדלית דלית למ"ד לתיזו
אי למלמד לי למ"ס מל' לד' ד' לת' ה' ל'
יהוה
יד
מרכז דאהון ישראל

(דף ריד ע"ב)

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בלוות הארץ בגען. רבי אבא אמר, לו זו דא ירישלם עלאה, דאשראה שכינתא בינה. אמר יעקב עלאה לתקפא, הבלי ברכתא דהיא בעי, לאנפיש יתכוון אנא, ולמיון ית ארעה לבנייכון. לו זו ירישלם עלאה, קדשא בריך הוא, הב בריבא דהוין ברכה דא על ידיה, בארעא קדישא, אבל בראה, לארעא אחרא, לא יהא ברכתא.

רבי אלעזר פתח ואמר, (משל ט) מבורך רעהו בקהל השביכם קלה תהשכין לו, קדשא בריך הוא קרא לישראל אחיהם ורעים, דיהוןawai עמא דכיא תהות ידיה, ולמהורי עליהן נטיר.

ובאה חולקה hon דהאי עמא דכיא, דהיא עליהן, דאקרי בעלהה בניהם חביבים יתר מעלהה, כתיב, (דברים י) בניהם אהם לה, מאוי כלא בידיל דא. מאוי היא, בידיל דאשטלים שמא בחותמא דלהון, דאינו גזירין. פא חזי, בגין דאינשא שמא דקדשא בריך הוא, וחסרא יוד מגיה,